

Tisztelt kiállítás látogatók, kedves Vendégeink, Hölgyeim és Uraim!

Ünnepnap ez a mai, mert itt Sopronban, az Esterházy Palotában, az Erdészeti Múzeumban, újra a jó és a szép diadalát ülhettük abban a világban, amelyben a felszínes, a talmi térhódításának vagyunk elszennvedői. Meg kell becsülnünk a pillanatokot, az órákat, a napokat, amelyek lelki épülésünket szolgálják – a teremtett világ nagyszerűségét ünneplendő. A Teremtő alkotásainak **közvetítő médiuma** a mai napon – és a kiállítás nyitvatartásának ideje alatt – **KŐHALMY TAMÁS** soproni festőművész!

KŐHALMY TAMÁS pilótának készült, okleveles repülőgép-szerelőnek tanult, de a humán világ magába szippantotta. Művelődésszervező egyetemi diplomát szerzett, restaurátor, műkereskedő, festőművész. Reneszánsz sokszínűség jellemzi, de mindezt a szellemi pallérozott diverzitást egy irányba csatornáztatta önmaga, a Sors, a Mindenható.

Az alkotásnak szükséges feltétele a tehetség, a **Talentum**, amely adatik, amelyet vagy maga ismer fel az ember, vagy mások is meglátnak benne. Szerencsés, ha mindkettő együtt jelentkezik. Talentummal ellátta a Teremtő **KŐHALMY TAMÁS**st. A folytonos visszacsatolás, a biztatásként megfogalmazott kritika, a vásárlók bizalma együttesen hatott Őrá.

Támogatták pályáját az **atyai** biztató gondolatok (édesapja, idősebb **KŐHALMY TAMÁS**, a Soproni Egyetem vadászati professzora volt), **MURAY RÓBERT** és **CSISZÁR JÓZSEF** festőművészek technikai és stílári tanácsai, s sokunk pártoló kézfogása.

TAMÁS magába szívott mindent, amit a természetről, a vadról, a teremtett világról tudni érdemes. A műszaki és filozófiai előképzettségű festő úgy lett hiteles művész, hogy megértette, megszerette és piedesztálra emelte művészetében **A TERMÉSZETET**. Látja – és mélységében ki is dolgozza – a részleteket, de képes megragadni az egészet, az összefüggéseket, a forma és tartalom, a fények és árnyékok, a mozdulatlanság és mozgalmasság harmóniáját. Színei, ha kell erősek, már-már harsányak, ha úgy érzi a világot, akkor pasztellesek, talán komorabbak, de mindig hitelesek. Erőssége a táj, tájainak hangulata, levegője van, szinte érezzük az erdők-mezők illatát, a nap fényjátékát, halljuk a neszeket, hangokat, de ha kell, halljuk a csöndet is.

A kiállítás az előbb lefestett világot **tükrözi**, ezért is olvashatjuk a plakáton, a meghívón a **REFLEXIÓK** címet. Nem véletlen, hogy a képeken – sok aspektusban – megjelenik a legautentikusabb természetes tükör: a **VÍZ**. A föld, a víz és az ég kölcsönhatása, a **teremtői szimbolika** minden alkotásán tetten érhető.

KŐHALMY TAMÁS szuverén festő, szintetizáló elme, engedte és engedi, hogy hasson rá a nagyok művészete, de mégis azt saját lelkén átszűrve – a világról sajátosat, **kőhalmysat** alkot.

Olykor úgy érezzük, hogy védekeznek a téma monumentalitása ellen, de képtelenek azt néhány tenyérnyi vásznon vagy lemezen megfesteni. Ekkor születnek azok a nagyméretű alkotások, amelyek kívánják a teret, a falfelületet, kívánják a hangsúlyt. De ha kell, akkor a miniatúra–, vagy a porcelánfestők technikájával és pontosságával alkot, annak a függvényében, hogy mit diktálnak emlékei, mit akar megmutatni a világból művészi lelke.

A kiállított festmények személyes élmények eredményei, ami látszik is frissességükön. A tájban készültek – az immár klasszikus **plein-air** hagyományait megőrzendő –, ami ugyan nem eredményez steril képet, de őszintébb, mint sok műtermi munka. A plein-air festészet a szabad levegőn megfigyelt fény- és színjelenségek visszaadásával operált, a szabadtéri megvilágítás fény-árnyék játéka, a reflexek villódzásai gyors munkára készítették a tájfestőt, aki folytonosan változó egyszeri látvány színértékeit – **valőrjeit** – rögzítette. A plein-air így ágyazta meg, kövezte ki az utat az **impresszionizmus** kibontakozása felé. Ha ilyen szemmel nézzük **KŐHALMY TAMÁS** alkotásait, akkor ez a mikroevolúció az ő művészetében is tetten érhető.

Tisztelt Ünneplő Látogatók!

Mind a szemlélődő, mind a kiállítás megnyitó a műalkotások gazdagságát csodálhatja, egy nem túl hosszú, de eredményes **alkotói oeuvre** retrospektív megnyilatkozását.

A csaknem száz kép, amit itt látunk, az **KÓHALMY TAMÁS** munkásságának kezdeteitől az utolsó hetekben/hónapokban készült, mondhatnánk friss, hamvas, harmatos alkotásokig teljes spektrumát mutatja – élettörténete eseményei által meghatározott – nagyívű művészi pályájának.

Van, amelyiken a vad dominál, van, amelyiken a vad csak jelzéskén van jelen, s a tájat poentírozza ki. S van, ahol a két téma-félteke egy nagy közös gömbbé illeszkedik.

Van kép, amelynél a pontos kidolgozás jelenti a mű lényegét, s van, amikor a színek-árnyak-fények és foltok adják vissza a hangulat elmúló, de képbe örökített csodáját.

Kedves Múzeumlátogatók!

Néhány szó magáról a kiállításról. A művészi élet időrendiségi kitarulkozása a nagyteremtől jobbra található „**Térkép**” **teremben** érhető tetten. Itt egy időutazásra invitálja az alkotó Önöket, mivel itt korábbi, számára ilyen-olyan okból fontos munkáival ismerkedhetünk meg. Heterogén mivoltuk az elmúlt évtizedek alatt lefolyt alkotói szemlélet-változásait tükrözi, egyúttal erősödő kvalitásokat sugároznak.

A „**Nagyteremben**” a legfrissebb alkotásokkal szembesülhetünk. Erről így vall a művész: *„A falakon látható festmények az engem ért hatások **bennem villanó reflexiói**. A gondolat kimerevített pillanatai. Szándékom egyfajta teremtő szintézis. A tükrözött és kristályosított élményekből és tapasztalatokból, szemléleti és gondolati elemekből valami új, egész alkotása. Igyekszem a legtisztábban, a magam képességeihez mérten rögzíteni az élményt, majd a ideát anyagi valósággá lényegítve átnyújtani Önöknek, mert a hiteles festő csak a saját lelkébe márthatja az ecsetjét”.*

Az **előtérben** más jellegű, lendületes és **impresszív alkotásokkal** találkozhatunk. Bár ezek az alkotások könnyedebbnak tűnnek a nagyobb formátumú olajfestményeknél, a maguk frissességével és erős lényeglátásával teljes-egész befejezett művek ezek is. Szükszavúak, nem fecsegők, de hiánytalanul megvalósított produktumok.

A **lépcsőházban** és a nagyteremtől balra eső „**Kváderes**” **teremben** az idei évben készült illusztrációs munkáit állította ki a művész. Az elmúlt háromnegyed év alatt elkészítette édesapja „**Tizenkét holdtölte**” című könyvének képi anyagát. A többnyire akvarell technikával készült művek szorosan kötődnek a kiadvány szövegéhez. Ugyancsak a „Kváderes” **teremben** ad ízelítőt **SZÁRI ZSOLT**: „**A völgyhíd árnyékában**” című könyvéhez, vizes páccokkal készített illusztrációiból.

Kedves Vendégeink!

A sok kiváló festmény közül hadd emeljek ki egy témát, szubjektív választásomat, egy különleges **KÓHALMY**-Irányzat itt is látható termékeit, ami megismerteti velünk a művész világlátását.

KÓHALMY TAMÁS régen megfogalmazódott szándéka valósult meg, bontakozott ki az elmúlt években. Hosszú előkészítő, tervező munka előzte meg a megvalósítást. Célja az volt, hogy a természetábrázolással foglalkozó műalkotásokat közelebb hozza a széles közönséghez, úgy, hogy ismert táji-történelmi környezetbe komponálja a képet. Erről az alábbiakban vallott:

„Szeretném ráébreszteni a látogatóimat arra az egyszerű és könnyen megtapasztalható tényre, hogy a vadnak tartott állatok itt élnek a közeliünkben. A nem domesztikált állatok is részét képezik a mindennapjaink világának. Ők a barátaink, nem pedig idegen érthetetlen, vagy

*esetleg félelmetes lények. Ezért határoztam el, hogy olyan műveket fogok készíteni, amelyek – véleményem szerint – megszólítják a vadvilággal gyenge kapcsolatban lévő szemlélődőt is. Reményem szerint, olyan többlet információt hordoznak a munkáim, ami megnyitja az emberek szívét. Hiszen a Parlament, a pannonhalmi apátság, a sümegi vár, az esztergomi bazilika, a Tűztorony, a tanúhegyek vagy egy jellegzetes máramarosi táj ismerős minden igaz magyar ember számára. Mindannyian örömmel fedezzük fel a bennünk élő emlékképeket a szemlélt vásznon. Az ikon erejével ható képépítő elemek a háttérben maradnak ugyan, de üzenetük egyszerűen és röviden jut el mindenkire. Ráébresztik a szemlélőt arra a szintén tagadhatatlan tényre, hogy **a világ legértékesebb helyén él, amit úgy neveznek, hogy Magyarország.***

Örömhírrrel is szolgálhatok Önöknek: néhai idősebb **KÓHALMY TAMÁS**, soproni vadászprofesszor „**Tizenkét holdtölte**” című könyve – a TAEG Zrt. gesztorsága mellett – újrakiadásra kerül. **December 4-én, délután 18:00-kor** ehelyütt mutatjuk be a könyvet, amelyet az itt is látható és még sok más művészi illusztrációval gazdagítja ifjabb **KÓHALMY TAMÁS**.

Addig is, amíg mindez megvalósul, élvezzük azokat a képeket, amelyek most itt a falakon függve örömünkre, épülésünkre szolgálnak. Ugyanakkor eltökélten biztatjuk Művész Urat új műremek elkészítésére, amelyek üzeneteiben a magyar táj, a magyar emberek és a Teremtő közös alkotásait állítja elének.

Végül nem hallgathatom el **elfogultságomat** sem a Művész Úr életét illetően. Szülei jó barátaim – sajnos már csak ezt mondhatom – voltak. Édesapja halála után lelki kötelességemnek, egyfajta spirituális szükségletemnek éreztem fiúkat, **TAMÁS** jól kiérdemelt támogatását. Igazán rászolgál arra a **büszkeségre**, amit most is érzek, s szülei is onnan fentről....

E gondolatok jegyében ajánlom szíves figyelmükbe, s egyúttal megnyitom **KÓHALMY TAMÁS** kiállítását.

Sopron, 2023. november 24.

Prof. Dr. Faragó Sándor
akadémikus, rector emeritus